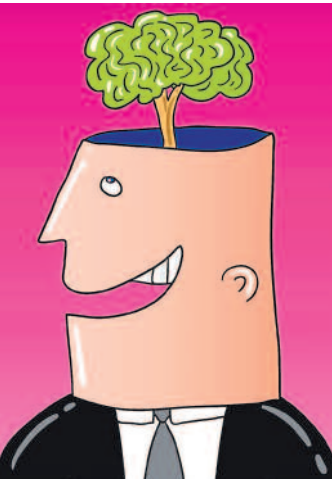

ಸಣ್ಣತನ-ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮೀರೋಣ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ದಾಟೋಣ

ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ
ಬೇರಿಗೆ ಗೆದ್ದಲು
ಹತ್ತುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶ
ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ
ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು
ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!
ಆರೋಗ್ಯಕರ ಚರ್ಚೆಯೇ
ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ
ನಿರ್ಮಾಣವಾಗಿದೆ. ಈಗ
ನಾವು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ
ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಮಾರ್ಗ
ಅಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ
ಅನ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ.

ನಮ್ಮ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದುಕಿನಲ್ಲಿ ವಿಷಾದ-ಬೇಸರಗಳೇ ಆವರಿಸಿದಂತೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಸಕಾರಾತ್ಮಕ ಚಿಂತನೆಗಳಾಗಲೀ ಕ್ರಿಯೆಗಳಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲವೇನೋ ಅನ್ನಿಸುವಷ್ಟು ವಿರಳವಾಗತೊಡಗಿವೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಈ ಕ್ಷಣದ ಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರದರ್ಶನದ ಗೀಳು ಎಲ್ಲೆಡೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ರಾಚುತ್ತದೆ. ಔದಾರ್ಯ, ಸಹಾನುಭೂತಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತಿವೆ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ದೈನಂದಿನ ವರ್ತನೆಗಳು!

ಕೊರೊನಾ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ವಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಬಗೆಯ ಪಲ್ಲಟಗಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಅದರ ಕರಿನರಳು ನಮ್ಮನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮಿಂದ ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಸಿದುಕೊಂಡಿದೆ. ಸಾವು-ನೋವು, ಅಗಲಿಕೆ, ಉದ್ಯೋಗನಷ್ಟ, ಸಂಬಳಕಡಿತ... ಒಂದೇ ಎರಡೇ! ಈಗ ರೂಪಾಂತರಗೊಂಡು ಓಮ್ಮೆಕ್ರಾನ್ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿದೆ. ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಅನಿಶ್ಚಿತತೆಯ ಕತ್ತಿ ಮತ್ತೆ.

ಭೀಕರ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟು ಕೂಡ ನಮಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕಲಿಸಲಿಲ್ಲ. ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿದಿನವೂ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಸಿಗುತ್ತಲೇ ಇವೆ. ಒಂದು ದೇಶ-ಪ್ರದೇಶದ ಜನರಿಂದ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಅಡಿ ಚುನಾವಣೆಯ ಮೂಲಕ ಅಪಾರ ಅಧಿಕಾರ ಪಡೆದಿರುವ ಜನಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ಕೂಡ ಇಂತಹ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಬಾಲಿಶವಾಗಿಯೇ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಸಹಿಷ್ಣುತೆ ಎಂಬುದು ಬದುಕಿನ ಘನತೆಯನ್ನೇ ಕುಗ್ಗಿಸುತ್ತಿದೆ. ಗುಂಪುಹಲ್ಲೆ ಎಂಬ ಅರಣ್ಯನ್ಯಾಯಕ್ಕೆ ಕಡಿವಾಣ ಹಾಕಲು ಈವರೆಗೂ ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ದೇಶದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ನೆಪದಲ್ಲಿ ಅದು ಮರುಕಳಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಾಜದ ಚಲನೆಯ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಸೂಚಿಸುವಂತಿದೆ.

ಸಮೂಹ ಸನ್ನಿಗೆ ಒಳಗಾದ ಜನರ ಗುಂಪು ಯೋಚಿಸುವ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ನಾಯಕರೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಭವಿಷ್ಯದ ಬಗೆಗಿನ ಭರವಸೆಯನ್ನೇ ಮಸುಕಾಗಿಸುವಂತಹ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಇದು. ಈ ಹೊತ್ತಿನ ಚುನಾವಣೆಯ ವೋಟುಗಳಿಗಾಗಿ ಬದುಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರು. ಇದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕಭೇದ, ಪ್ರಾಂತ್ಯಭೇದ ಇಲ್ಲ. ಅಪವಾದಗಳು ಇರಬಹುದಾದರೂ ಬಹುತೇಕ ನಾಯಕರ ದೃಷ್ಟಿ ವೋಟುಗಳ ಮೇಲೆ ನೆಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ನಾಯಕರಿಂದ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಎಂತಹ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ಅಪೇಕ್ಷಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?

ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಆರೋಪದಲ್ಲಿ ಪಂಜಾಬ್‌ನಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಗುಂಪುಹಲ್ಲೆ ನಡೆಸಿ ಇಬ್ಬರ ಹತ್ಯೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರ ಸಂಕೇತಗಳಿಗೆ ಅವಮಾನ ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಯಾವುದೇ ಸಮುದಾಯದ ಧಾರ್ಮಿಕ ಭಾವನೆಗಳಿಗೆ ಧಕ್ಕೆ ಉಂಟುಮಾಡುವುದು ಖಂಡನೀಯ. ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ ಕಠಿಣ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಆರೋಪಿಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದು ಕೊಲ್ಲುವುದು ಅಪರಾಧ ಮತ್ತು ಪೈಶಾಚಿಕ. ಇದನ್ನು ಖಂಡಿಸುವಂತಹ ಕನಿಷ್ಠ ಸಾಮಾಜಿಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ನೇತಾರ ನಿರ್ವಹಿಸಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಂಜಾಬ್ ವಿಧಾನಸಭೆ ಚುನಾವಣೆ ಹೊಸಿಲ್ಲದೆ ನಿಂತಿದೆ!

ಜನ ತಮ್ಮ ಸುಳ್ಳುಗಳಿಗೆ ತಲೆದೂಗಿದರೆ ನಾಯಕರಿಗೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಪಂಥಭೇದದ ಮಾತು. ಎಡ-ಬಲದ ಜಗ್ಗಾಟ. ಆರೋಗ್ಯಕರ ಚರ್ಚೆಯೇ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಂತಹ ಸ್ಥಿತಿ ನಿರ್ಮಿಸಿ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೇರಿಗೆ ಗೆದ್ದಲು ಹತ್ತುವಂತಹ ಸನ್ನಿವೇಶ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ! ಈಗ ನಾವು ಸಾಗುತ್ತಿರುವ ದಾರಿ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆಯ ಮಾರ್ಗ ಅಂತ ಹೆಚ್ಚಿನವರಿಗೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಇವತ್ತಿನ ಹೊಟ್ಟೆಬಟ್ಟೆಗಾಗಿ ಬದುಕುವಂತಹ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರ ಅಸಹಾಯಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸ್ವಾರ್ಥಿ ನಾಯಕರು ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತಿ-ಧರ್ಮದ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಮರುಳು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಾಸನಸಭೆಗಳು ರೂಪಿಸುವ ಮಸೂದೆಗಳ- ಮತಾಂತರ ನಿಷೇಧ ಮಸೂದೆಯೇ ಇರಲಿ, ಮಹಿಳೆಯರ ಮದುವೆಯ ಕನಿಷ್ಠ ವಯಸ್ಸಿನ ಮೀತಿ ಏರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದ ಮಸೂದೆಯೇ ಆಗಿರಲಿ - ಸಾಧಕಬಾಧಕಗಳ ಕೂಡ ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳಲ್ಲದೆ ನಿಜದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇವತ್ತಿನ ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಬಿಕ್ಕಟ್ಟುಗಳ ಮೂಲ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಮತ್ತು ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳ ಸಣ್ಣತನ, ಸ್ವಾರ್ಥಗಳಲ್ಲಿದೆ. ಅದನ್ನು ಮನಗಾಣಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಆಗಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ತಾಂಡವನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಇಂತಹ ನಕಾರಾತ್ಮಕ ಅಂಶಗಳು ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಪ್ರಭಾವ ಬೀರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮತ್ತು ಅವುಗಳನ್ನು ದಿಟ್ಟವಾಗಿ ಎದುರಿಸುವ ಸಂಕಲ್ಪವನ್ನು ಹೊಸ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಿದೆ. ವಿನಾಕಾರಣ ಯಾರ ಬಗ್ಗೆಯೂ ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸದ ನೇರವಂತಿಕೆ ಮತ್ತು ಸಣ್ಣತನ-ಪೂರ್ವಗ್ರಹಗಳನ್ನು ಮೀರುವ ಪ್ರಬುದ್ಧತೆಯನ್ನು ಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ರೂಢಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಅಗತ್ಯ ಹಿಂದೆಂದಿಗಿಂತಲೂ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಳು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಬೇರು ಭದ್ರವಾಗಲು, ಮಕ್ಕಳ ಭವಿಷ್ಯ ಹಸನಾಗಲು ಸಾಧ್ಯ.

■ ಎನ್. ಉದಯಕುಮಾರ್